

haabe, at det vil lykkes os at faa skabt et saadant Had til Militarismen, at vi kunne slaa de militaristiske Planer ned, som nu ligge paa Tingets Bord.

Første Viceformand (J. C. Christensen): Jeg skal her standse Forhandlingen for i Dag. Under Hensyn til de mange indtegnede Talere vil jeg bede ærede Medlemmer om at være forberedte paa Nødvendigheden af Aftenmøder i denne Uge, dog neppe i Morgen.

Det næste Møde holdes i Morgen, Onsdag den 24. Februar, Kl. 1 med følgende Dagsorden:

Fortsættelse af første Behandling af følgende Lovforslag:

- 1) Forslag til Lov om Hærens Ordning.
- 2) Forslag til Lov om Befæstningsanlæg.
- 3) Forslag til Lov om Supplering af de for Fodfolket bestemte Beholdninger af Haandvaaben, Skanseredskaber, Trainmateriel og Munderingssager.
- 4) Forslag til Lov om Afhændelse af en Del af Christianshavns Fæstningsværker, Fredericia Fæstning, Citadellet Frederikshavn og andre Grundarealer m. m.
- 5) Forslag til Lov om Lønninger m. v. ved Hæren.
- 6) Forslag til Lov om Felttillæg m. m. ved Hæren.
- 7) Forslag til Lov om Søværnets Ordning.
- 8) Forslag til Lov om ekstraordinær Bevilling til Anskaffelse af Søkrigsmateriel.
- 9) Forslag til Lov om Lønninger m. v. ved Søværnet.
- 10) Forslag til Lov om Søtillæg m. v. ved Søværnet.
- 11) Forslag til Lov om nogle midlertidige Ændringer i Lov af 28. Maj 1880 om Søværnets Ordning, saaledes som den er ændret ved Lov Nr. 95 af 15. Maj 1903.
- 12) Forslag til Lov om Afrustning m. m.

Mødet hævet Kl. 4.

82de Møde.

Onsdag den 24. Februar, Kl. 1.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Lovforslagene om Hærens Ordning m. m.

Forhandlingen genoptoges.

Bjerre: Jeg vil tillade mig at gøre nogle Tanker gældende angaaende mulige Ændringer i de forelagte Lovforslag, og da særlig Lovforslaget om Hærens Ordning. Men før jeg gaar over til det, vil jeg udtale mig om Danmarks Forsvar i Almindelighed baade i Anledning af de Udtalelser, der ere fremkomne her i Salen, og i Anledning af dem, man kan vente ville komme.

Da vi gik til at nedsætte Forsvarscommissionen, var vi alle enige om, at den nuværende Ordning af vort Forsvar var daarlig, og at vi skulde søge at finde en Ordning, der passede bedre saavel til vore indre Forhold som til vore Omgivelser. Og den Ordning, man da fremfor alt skulde tage Sigte paa, var den, der paa den stærkest mulige Maade betryggede Danmark som selvstændig Stat. Det danske Folk kræver at bevare den Ret at leve det Liv, som en fri Stat maa leve. Men det gaar med Staterne som med den enkelte Borger, at vil man have den Ret at være en fri Borger, maa man opfylde de Forpligtelser, som dette medfører, og vi Rigsdagsmænd maa være de første til at slaa den Moral fast, at naar vi give Rettigheder, kræve vi ogsaa Overholdelsen af Pligter. Det have vi slaaet fast i alle de Love, vi have givet. Jeg kunde i saa Henseende nævne Love i Flæng, f. Eks. Loven om Sygekasser. I den kræves der, at for at faa den eller den Rettighed, dette eller hint Gode, maa man betale Kontingent og opfylde de øvrige Forpligtelser. Og saaledes gaar det i alle de Love, vi have vedtaget, at for at faa de og de Rettigheder har man de og de Pligter.

Men som det gaar med den enkelte, der vil være fri Borger i en Stat, saaledes gaar det ogsaa med den enkelte Stat i